

VRIESCHE

COURANT.

D O N D E R D A G

D E N 9 J U L Y .

H O N G A R T E

SEMLIN den 13 Juny. Brieven van Schabatz behelzen de volgende byzonderheden, omtrent de jongste Krijgsverrigtingen der Serviers:

Na den aftogt der Turken naar Zentza en Kunicza ontving de Bevelhebber der Serviers Jacob Nenadovich bericht, dat het Cordon, het welk de Turken langs de Drina getrokken hadden, zeer zwak was, waarop hy aan den Bevelhebber Stefan Czapski, die met zyn Corps Infantery by Novicello stond, beval, eene Stroopparty op het grondgebied van Bosnien te ondernemen. Ingevolge dit bevel trok die Bevelhebber den 26 April de Drina over, tastte het zwakke Corps Turkische Troepen, het welk by Burum geposteerd stond, aan, dreef hetzelfde uit een, en marcheerde naar de kleine Rivier Drinitza. Des namiddags trok hy die Rivier over, verdroef de Turken, die zich in de Dorpen Velinafelli en Debrowitz bevonden, en maakte zich meester van alle de Turkische Wapenen; Vee; enz., die aldaar gevonden werden, waarop hy, na het uitplunderen van Burum, naar Novicello terug keerde. Den 27 beval Jacob Nenadovich, aan den Bevelhebber Nicolitz, die by Kofiak geposteerd stond, om eene evengelyke Stroopparty op den linkenoever dier Rivier te doen, en al het zich aldaar bevindende Vee weg te nemen. Ingevolge van dit bevel trok Nicolitz met zyn Corps de Drina over, verdroef een Detachement Turken, hetwelk by Schepach geposteerd stond, deed al het Vee, dat in de Weiden te vinden was, door zyn Volk by een dryven, en bragt het met Schuiten naar den anderen oever, kerende vervolgens naar Kofiak terug. Den 1 Mei, ontving Nenadovich bevel van den Commandant en Chef, om alle de Troepen, behorende tot het Cordon, hetwelk door de Serviers getrokken was, by een te brengen, en de Drina over te trekken. Oogenbliklyk na het ontvangen van dit bevel, verzamelde hy de onderscheiden gedeelten van zyn Corps, in de nabijheid van het Kasteel van Laschnitza, en forceerde den volgenden dag, gedeekt door de Batteryen van het Kasteel en van de twee Redouten, die ter wederzyden opgeworpen waren, den overtogt over de Drina. De Turken, die eene zeer uitgestrekte linie bezet hielden, werden; na een kort gevegt, door de Infantery van de Serviers, welke aanstonds na den overtogt, de Dorpen Sabast, Schepack, Pritschka en Burum bezetten, terug gedreven. Dien zelfden avond beval Nenadovich aan de Bevelhebbers Marco Kattics en Milowan Gerbovich, om met de beide Corps onder hunne orders, naar de Drinitza op te breken, die Rivier over te trekken, en Velinafelli en Debrowitz te bezetten; hy zelf begaf zich des nagts naar Scheloplek. Den 3de, met het aanbreken van den dag, bragten de beide Bevelhebbers de ontvangen bevelen ten uitvoer, en drongen, na dat zy den overtogt over de Drinitza geforceerd hadden, tot die beide Dorpen door, yerdreven den Vyand, die eenen sterken tegenstand bood, en maakten een begin met het opwerpen van Verfchaningen. Terwyl men hier mede bezig was, tastte Nenadovich een Corps van 9000 Turken aan, het welk by Scheloplek geposteerd stond. Het gevegt duurde twee uren, en er werd van wederzyde niet even veel hardnekkigheid gevogten; dan eindelijk moesten de Turken wyken en retireerden by afzonderlyke kolonnen op Zwornik, Jakari-Jasfa en Ramna. Tusschen de 4de en den 6de, vereenigden zig alle deze kolonnen in de ommestreek van Zwornik en ontvingen versterkingen uit de binnendeelen van Bosnien. Van den 7de tot den 20 Mei, bleven de beide partijen onbeweeglyk in hunne standplaatsen, zo dat er niets anders dan eenige schernutzelingen der Cavallery plaats hadden. Dan, eindelijk stelden de Turken zig den 21ste, aan alle kanten in beweging en vielen op de Verfchaningen der Serviers by Scheloplek, Jakari-Jasfa, Debrowitz en Velinafelli aan; doch in weerwil van alle hunne pogingen, konden zy deze Verfchaningen niet overmeesteren en moesten terug trekken. Den 22ste begaven zy zich met hunne geheele magt naar Debrowitz, vielen te middernagt op twee kolonnen der Serviers, die aldaar geposteerd stonden, aan, verdroeven dezelve en berenden vervolgens die Plaats. Met het aanbreken van den dag, rukten de Turken tegens de Batteryen, die voor Debrowitz opgeworpen waren, aan, en poogden dezelve stormenderhand in te nemen; dan zulks mislukte hun en zy werden terug gedreven. Een tweede aanval, die met nog meer onstuimigheid en dapperheid ondernomen werd, had geen beter gevolg, dewyl het aanhoudend en wel ingerigt Artillery- en Musketsvuur der Serviers, hen noodzaakte van deze onderneming af te zien. De Turken ziende, dat het hun niet mogelyk was, zich van deze voordelinge positie meester te maken, en vernemende, dat de Serviers zich begonnen van te trekken, retireerden naar Polina en Oglevik. Den 24ste veranderde Nenadovich zyne stelling; door dien de Vyand eene andere linie van verdediging genomen had. Van den 24 tot den 31 Mei, is er niets belangrijks voorgevallen.

Volgens latere berichten, is het Corps Turkische Troepen, het welk den 20 Mei, van Serajewo vertrokken is, den 28ste in de nabijheid van Ramna aangekomen, zo dat men binnen kort nieuwe gebeurtenissen te gemoet ziet.

H O L L A N D .

DEN HAAG den 4 July. De officiele bevestiging der roemryke Overwinning van den 14 Juny, en de heuchelyke gevolgen van dien, alhier ingekomen zynde, is deswegens gister namiddag het Geschut in het Veld van de Kockamp gelost, en de Vlag van het Observatorium op het Binnenhof uitgestoken.

Hunne Majesteiten, de Koning en de Koningin, zyn in de helft der maand Juny aan de Pyreneen gekomen, tot het gebruik der Wateren. De gezondheid van den Koning, die door den Winter, en Hoogstdezelfs regtmatige aanleidingen tot bedroevenis, zeer ontfeld was, vordert van tyd tot tyd eenig verblyf in een warmer klimaat. Heden heeft men het genoegen te vernemen, dat de welstand van zyne Majesteit reeds zo zeer verbeterd is, dat Hoogstdezelve bedacht is op zyne terugkomst, en dien ten gevolge de vereischte orders heeft gesteld. Door middel der Koninglyke Couriers wordt de dagelykche Correspondentie met de Ministers onderhouden, en de zaken zyn in diervoorge geregeld, dat alle takken van Bestuur hunnen gewonen loop houden. De verbetering van zyn Majesteits gezondheid zal aan dezelve eene nieuwe levendigheid geven. Hoogstdezelve wendt alles aan, om tot die hoogte van herstel te geraken, dat zyne werkzaam liefsde voor zyn Volk en deszelfs welzyn door zyns Lichaams-gefeldheid nimmer kunnen worden belemmerd, maar deze bestand zy tegen den invloed van het strengste Winterfaizoen.

Het Moederwoord van de Logogryph, voorkomende in onze Courant van Vondersdag den 25 Juny 1807, No. 76, is: „Oorvyg.”

Dezelve is ontbonden door: A. H. Florison en J. H. J. van Wageningen, te Jelzum; N. Bloemfua, te Dronryp; A. T., te Ylst; B. J. S., te Goinga No. 30; S. Hoitsma, te Beetgummolen; S. H. Munnix, te Hindelopen; S. J. Meekhof, te Stavoren; Een Burger van de Jouwe; G. Folkersma, Ondermeester by C. K. Wetterau, J. van Asfen, Leerling by den Franichen en Nederduitschen Schoolhouder de Thomze, H. J. van Noord, en A. L., te Leeuwarden; Doris J. Repko, Fredrik Repko, J. Akeringa, Coenraad en Rinia Gonggryp, C. Sandt van Nooten, P. Popta, te Harlingen; W. D. W., te T. . . . ; D. F. Treklof, te . . . ; J. J. F., te L. . . . Patiche Jr., te Bolsward.

De volgende Versjes, kwamen ons de beste voor: Toen ik dees Logogryph ging lezen, 'k Dacht aanstonds dit moet Oorvyg wezen, Want Oor vind men by groot en kleen, By Mensch en Dieren algemeen. De Vyg wast niet in 't koudde Noord, Maar groeit veel meer in Spanjens oord; Dewyl daar heerscht een warmer lucht, Dat maakt haar tot een zoete vrucht; Maar met dat al zo smaakt zy niet By Rog, die ons de Zee aanbied. Een Oorvyg geeft men ook wel kindren Tot straf, om de ondeugd te vermindren, Dan wil men haar het kwaad ontwennen, Zo moet men hun door rede temmen.

'k Wilde eens uw Logogryph ontbinden, Ging zitten met papier, En pen en inkt, om 't ras te vinden, En vond het lelyk dier,

P. W., te L.

De Rog het eerst, en Oor daar na, Toen Vyg het laatste deel, En liet het zien aan myn Papa; Daar kind, dat is 't geheel, Sprak Vader toen en gaf me een slag, Naar 'k voelde aan myn oor, Ik dagt (terwyl ik zuchtte, ach!) 't Geheel stelt Oorvyg voor.

B. J. POTTING, te Harlingen. Een akelige toon klonk flusjes in myn Ooren Een Vyg-verkoper was 't die zyne stem deed hooren, Ja 't was dat wangeluid gepaard met nog een tweede, Dat was een Wyf met Rog, haar walgelyke rede, Zy vraagde my, myn Heer, wilt gy wat van ons kopen? 'k Wensch U een Oorvyg toe" hier liet ik hun mede lopen.

OEDIPUS, te Harlingen. Het zaam gestelde woord OORVYG, Doet my aan myne jeugd gedenken; 't Is best dat ik daar nu van zwyg, Wil ik myns Leeraars naam niet krenken: Want deze heeft my wel beduidt Wat of de kragt des woords betekent, Wanneer hy my noemde een schavuit, „ Gy hebt uw foms niet wel gerekend!" Dan kreeg ik wel een slag aan 't oor, En dit zal hier de meening wezen;

Ik had daar liever Vygen voor Gehad, daar zou ik niet voor vrezén. Ook had hy eene roef vervaard, Waar mede hy zyn ontzag bewaarde, Zoo lang wel als een Rog zyn staart, 'k Laat verder dezen man zyn waarde Behouden; wyl ik zelf bevind Hoe moeiljk 't valt het kwaad te weeren; En dat by een hardvogtig kind Men soms het slaan niet kan ontbeeren.

J. P. HORNSTRA. Een Oorvyg, is het Moederwoord; Door een, twee, drie, het oor, men hoort, In 't algemeen ook alle Dieren. 't Zy groot of kleen, die op dees aard, In 't water, of in 't luchtgevaart, Al stad'rend ginds en herwaards zwieren. De Vyg, tot ons uit 't warme Land Gevoerd, of soms by ons geplant, Kan veelen door haar smaak bekoren,

Terwyl zy ook als Medecyn, Vermind'ren kan de smert of pyn. Nog komt ons hier ook veel te voren De Rog: bewoener van de Zee; Doer, wel bereid, de tafel mee, Zeer zind'lyk oppedisch, verferen. Zo iemand my tot smaak of straf, Op 't onvoorziest een Oorvyg gaf, Zou my daar mede in 't minst plaisieren. T. C. WINKLER.

Het woordje dat gy hier bedoelt, Heb ik wel eens ter deeg gevoeld. Myn Meester was een driftig man; Want toen hy in het Schole kwam, Zat ik niet op myn regte plaats; En een van myne kameraads Verklapte my. Wat nu gedaan, Ik mogt weer naar myn plaats steeds gaan; Nauwlyks had ik daar gezeten, Of de plak werd toegemeten. Tegenpreken kon 'k niet laten; Maar dat kon my ook niets baten, 't Was maar: zwyg! zwyg! zwyg! En daar mede kreeg ik een Oorvyg.

J., te Sneek. Een' Oorvyg wordt somtyds aan kinderen gegeven, Wanneer door hun het een of ander is misdreven. God gaf zo wel aan dier, als aan den mensch twee ooren, Aan Leeuw en Mier, aan Europeers en aan Moren. De Rog is scherp van rug, en heeft een langen staart, Doch is by veelen van een' zeer geringe waard. De Vyg is eene vrucht, van een zeer lekk're smaak, Zo dat ik er veel meer dan naar een' Oorvyg haak.

L. VAN LOON, te Harlingen. Het antwoord op de Charade in het zelfde Blad te vinden, is: „Ka-mi-fool." En is geraden door: J. M. J. Simon, J. G. Huis, B. Hoogterp, Leerlingen by den Franichen en Nederduitschen Schoolhouder de Thomze, H. J. van Noord, en T. C. Winkler, te Leeuwarden; A. Tees, te Ylst; S. Hoitsma, te Beetgummolen; S. H. Munnix, te Hindelopen; J. H. J. van Wageningen, te Jelzum; S. C., te . . . ; B. J. Pottling, Doris J. Repko, Fredrik Repko, C. Sandt van Nooten, A. Terwogt, en L. van Loon, P. Popta, te Harlingen; Een Burger van de Jouwe; Patiche Jr., te Bolsward.

Onder anderen zyn daarop ingekomen de volgende Versjes: Ka een schoone en loose Maagd Is 't die aan myn oog behaagt, 'k Wierd, dit 's by myn soelen waar, Toen 'k haar zag, verliefd op haar Mic bekoort me in 't minste niet, 't Lykt wel eene booze Griet. 'k Trek, wil ik na Kantie gaan Myn beste Kamifootjen aan.

OEDIPUS, te Harlingen. Ka en Mic twee lieve Meisjes Gingén wandlend over straat, Hun vriendin die kwam hun tegen En doen ging het aan de praat, 't Was Kantie de Modekraamster Altyd na den smaak gekleed, 't Is een loos en aardig Vrouwje Die van alle dingen weet; Zy sprak van laarsjes en van schoenen Op nieuws gekregen van Parys Al met een nette Sool er onder Geschikt op de Romeinsche wys En wyl men zig hier mede vermaakte Kwam er een Burgerman aan gaan En had nog na de oude Mode Een Kamifool met mouwen aan.

W. EPEUS, te Leeuwarden. Wanneer men Ka en Mic verbindt Dan is het eerste en tweed' gevonden; En dus het woordje Maiké ontbonden. Het derde is loos gelyk men 't vindt, De Sool beschermt den teng'ren voet Daar 't Kamifool den zin voldoet.

S. J. MEEKHOF, te Stavoren. Een Kamifool myn heer en vrind! Is 't moederwoord dat ik hier vind, In vierpaar letters hier beschreven, Waar van ik nu verlag zal geven: Wyl 't eerste deel met Ka begint, Waar van men 't meervoud Kantie vindt. En 't tweede deel heb ik gelezen,

Dat 't Mi van Mictje's naam moet wezen: Voorts, bind ik Ka en Mi te zaam, Dan is Kantie de Vrouwen naam. Het laatst is fool van leër gesneden, Het welk wy onder voeten treden. En fool voor loos slegts omgekeerd, Is 't geen gy noemt dat domheid weert. E. DE VRIES.

Ka en Mic zyn Vrouwen namen; Doch verkort, en weer te zamen Een geheele Vrouwen naam. Sool verkeerd, dan leest men loos; Hy die loos is, is soms boos En zal zich geen streken schamen. Het woord dat hier in lag verholén, Is in 't meervoud Kamifooten.

te T. . . . .

